

vormend een fraai geheel, een kunstwerk om te omlijsten, van zeer onge-meene bekoring.

Niet lang na deze serie lithografieën, die met groote zorg in portefeuille werden uitgegeven verscheen een reeks anderen, voor de middeleeuwsche legende van Karel ende Elegaste.

Later maakte Bauer nog acht etsen voor de geniale vertaling van *Akédysséril* van Villiers de l'Isle Adam, door L. van Deysse.

Deze uitgave heb ik in '93 uitvoerig in *De Gids* besproken; als product van de samenwerking van twee, of beter van drie artiesten, is het al zeer bijzonder.

Studie naar de natuur van „de Sphinx.”

Maar misschien zijn deze etsen, ondanks de groote studie der hindoesche kunst, die hun ontstaan vooraf ging, minder begeleidend dan de teekeningen voor Flaubert, en zijn zij meer op zich zelf staande origineele prenten van Bauer, ontstaan door het lezen van *Akëdysséril*.

En dit pleit zeer voor de oorspronkelijkheid van dezen kunstenaar.

Bauer, ondanks al zijn imaginatie-vermogen heeft een individualiteit die te diep-ingeworteld, te machtig is, om zich door den invloed van een ander artiest, te laten overheerschen.

Daarom zullen de werken die geheel vrij in zijn brein kiemen en zich ontwikkelen, steeds de hoogst aangeschreven zijn in zijn „oeuvre.”